

for så vidt også over for enkeltpersoner, der i fremtiden retter henvendelse til folketinget om økonomisk støtte på grund af manglende forsikring.“

Efter at *landbrugsministeren* havde udtalt, at regeringen ikke ville gøre sagen til et kabinetsspørgsmål, vedtoges lovforslaget med 73 stemmer mod 35; 26 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

II. Ikke-vedtagne.

Folketingsårets I. samling.

1. Forslag til finanslov for finansåret 1. april 1968-31. marts 1969. (Finansminister *Grünbaum*). [D. 1, D. 433 (Anm.)].

Mundtlig fremsættelse ³⁰/₁₁ (F. sp. 1846). 1. beh. ¹⁴/₁₂ (F. sp. 2412). Partiernes ordførere: Lysholt Hansen, Damsgaard, Jørgen Jensen, Ømann, Grethe Philip og Poul Antonsen. Henvist til finansudvalget.

Finanslovforslaget viste på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet i alt en udgift på *22.137 mill. kr.* og en indtægt på *22.802 mill. kr.* Udgiften til børnetilskud, der hidtil havde været opført som et fradrag i indkomstskatten, var fra 1. januar 1969 planlagt flyttet til familieministeriets budget. Korrigeret for den nævnte overflytning viste de samlede udgifter en stigning på lidt over 3 milliarder, nemlig 3.032 mill. kr., medens indtægterne viste en lidt større stigning, nemlig 3.160 mill. kr. Indtægterne ved skatter og afgifter var budgetteret til 22.719 mill. kr. imod 19.750 mill. kr. på finansloven for 1967-68. Dette var en stigning på 3 milliarder kr. Heraf kunne ca. 1.300 mill. kr. henføres til personskatterne.

Ved den mundtlige fremsættelse af finanslovforslaget omtalte ministeren først kort statsregnskabet for 1966-67, hvorefter ministeren kommenterede udviklingen i det løbende finansår:

„Om den statsfinansielle udvikling i indeværende finansår kan jeg oplyse, at der formentlig vil fremkomme en merindtægt fra personskatterne, herunder arveafgifter, samt statens forventede andel af Nationalbankens overskud, medens der for forbrugsafgifterne som